

Sygn. akt IV U 348/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2013 roku w Ś.

sprawy z odwołania **B. T.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...), znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

B. T. odwołała się od orzeczenia o stopniu niepełnosprawności (...) (...)2012r. wnosząc o zmianę orzeczenia z lekkiego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu podała m. in., że ze względu na stan zdrowia ciągle korzysta z pomocy innych osób przy załatwianiu różnych spraw urzędowych. Ze względu na wiek nie może znaleźć pracy.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania, uzasadniając to m. in. tym, że orzeczeniem z 24.03.2011r. zaliczono stronę do lekkiego stopnia niepełnosprawności okresowo do 31.01.2015r. Twierdzenia wnioskodawczyni odnośnie zmiany stanu zdrowia nie znalazły pokrycia w dokumentacji medycznej ani w bezpośrednim badaniu medycznym.

Sąd ustalił:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. orzeczeniem z 22.03.2012r. odmówił B. T. wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wobec zaliczenia jej orzeczeniem z 11.01.2011r. do lekkiego stopnia niepełnosprawności, symbol 02-P na okres do 31.01.2015r. i nie pogorszenia stanu zdrowia.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z 14.06.2012r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Od tego orzeczenia B. T. dowołała się.

Dowód:

-dokumenty i zaskarżone orzeczenie w aktach (...) w załączeniu.

Biegli sądowi specjaliści psycholog i psychiatra rozpoznali u wnioskodawczynie zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane, uwarunkowane reaktywnie i orzekli, że można ją uznać za osobę o naruszonej sprawności organizmu w stopniu lekkim.

Dowód:

-opinia biegłych-k. 16-18.

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 -3 ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity DZ. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721), do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą ,w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji,

-do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającej czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych,

-do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażeniu w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Podstawowym i jedynym schorzeniem B. T. jest schorzenie psychiczne (O2-P). Orzeczeniem z 11.01.2011r. (...) w D. zaliczył powódkę do lekkiego stopnia niepełnosprawności okresowo do 31.01.2015r. Powódka nie złożyła żadnych dodatkowych dokumentów medycznych na potwierdzenie, że od 11.01.2011r. stan jej zdrowia uległ pogorszeniu. Także w badaniu przedmiotowym lekarze we (...) nie stwierdzili pogorszenia stanu zdrowia powódki.

Biegli sądowi psychiatra i psycholog po bezpośrednim zbadaniu powódki i analizie dokumentacji medycznej także orzekli, że stan jej zdrowia uzasadnia zaliczenie do lekkiego stopnia niepełnosprawności, że nie wymaga pomocy innych osób (pkt7 wskazań). Biegli podkreślili, że przy obecnym łagodnym nasileniu zaburzeń lękowych i depresyjnych, leczona niskimi dawkami leków psychotropowych, powódka jest zdolna do pracy w warunkach otwartego rynku pracy. Dokumenty medyczne wskazują na poprawę stanu jej zdrowia w wyniku leczenia.

Mimo pouczenia, powódka w określonym jej terminie nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłych. Przyjąć zatem należało, że zgadza się z ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii.

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłych psychologa i psychiatry albowiem jest spójna, logiczna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i ostatecznie wyjaśniła wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono jak w sentencji.